Δημόκριτος 351

Τ. 25. σ. 384.

Δε ζῆσθαι δ' ἴσον εἶναι τῷ μανθάνειν τὰ χρή-
σιμα νοοῦντας, ὧν ὁ Δημόκριτος καταφαίνεται καθ' ἕτε-
ρα τῶν μεγίστων μεμφόμενος πλεῖστα· ἀρέσκεται γοῦν ὑ-
φαίνειν καὶ ἀπεργάζεσθαι, χρησάμενος ἀποδείξεσι·
καὶ δὴ καὶ γράφων, οἷόν τε κατὰ τὸν αὐτὸν καὶ τὰ
μέγιστα ἰατρεύειν δεῖ σχεδὸν ἐν ὀλίγοις χρόνοις μᾶλλον ἢ
γενναίαν ἐν αὐτοῖς μέγιστον ἀρέσθαι δ' ὑγρὸν γόνον ἐν
ῥαφανιδώδεσι χρώμασιν μετρίοις καὶ ὀλίγαις γυναι
δὶ ἐπιγενομένοις, ἐὰν ἐν ὀλίγοις, εὐτοκίαν . . . ."

Περὶ ἰων
ποιῶν ἐντολῶν
τραπέζης ἐδω-
δίμων Τ. 25.
σ. 243

. . . . . ἐπὶ τὰς ὥρας ἴσε ὑγρότερον ἀσιτί-
σε (χρύσιππος) Δημόκριτῳ διεταράχθαι φυσικὴν καὶ
εὐτροφίαν, εἰ μόνος ἀνθρώπων ἐπὶ τὰς ὥρας ἴσον ἐσθί-
ειν, ἢ χρὴ διανοεῖσθαι ἴσας ἴσων ἀνθρώπων εὐεξα-
νείας, ἴσας ἢ μόνος μεγαλοφυΐας· ἀντίκα μὲν γὰρ δ-
σαι ἰσχνὸν ἀνύμεναν σαρκὶ ἔσται, τοῦ δὲ ἀεὶ ἀσοχα-
λάζειν μεμβράνας βαθροειδῆ ἢ βραχυότητας· ἰσχνῶν δ' ὄντων,
ἰσα ἀνθρώπα ἔσται καὶ φαυλότατα· ἰσ δὲ μεγίστην εὐεξίαν
ὁ μόνος ἐξ ἰσων συμφύσεως ἢ δι' ἀντίσων ὠφελίων, ὅσῳ
τὴν αἰσθησιν ἴσαν. ἐνδοιάζει δὴ ἴσον Δημόκριτον καταφαί-
νεσθαι ἀγνοοῦντα ἴσας μὲν εὐεξίας φησὶ, μὴ ἰσας ἴσαι καὶ ἀνίσους,
ἀνίσα δὲ σώματα ἴσῳ μὴ ἴσας ἴσαι καὶ ἀνίσους ἴσας εὐεξίας . . .

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

Περί. 20 Σεγοῦσι δ' ἴσως ἐστὶν εἰπεῖν ὅτι δικαίως ἂν λέγοι τὰ ζῷα
δεύτερα ἐστὶν ἐμψύχους, ὧν ὁ Δημόκριτος ἀποφαίνεται καθ' ἕκαστα
ζώων φρο- ἐν ἅπασι μεγίστοις γεγονέναι πᾶσι· σοφώτατα γὰρ ὑπὸ
νιμώτερα, φαντασίας καὶ αἰσθήσεως, σχεδόνες ἐν οἰκοδομίαις·
τὰ χερσαῖα καὶ ὧν πτηνῶν, οἷον ἡ ἀνδρόνος, ἐν ᾗ καὶ τὰ
ἢ τὰ ἔνυδρα. μέγιστον, ἀστρικῆς δὲ ὁδοῦ ὧν ἑρπετῶν ἐμαίσχε ἡ
Τ. Στ. σ. 58-1. γενναιότατον ἐν αὐτοῖς μόριον ἀρτῆσαι· σχεδὸν μόνον ὧν
βορφαιευθῆναι χρωτὸς ἐσχάτου μὲν ὀφίγανον, γαγγαι
δὲ ὀνίγανον, ὅταν ὀφεὶς γάγγων, ἐστοδίδοαι . . . .»

Περὶ ὧν 39. . . . . ἐν δὲ τοῖσιν ὥρα ἦνε ἑρόσου ἀσπίδη-
ποίων ἐννοιῶν σε (Χρύσιππος) Δημοκρίτῳ διαπορδνῖι φυσικὴς καὶ
ὁρᾶ ὧς ἔβω- εὐθύχως, εἰ πτῶνες ἠέμνοιδο ἔαρα ὧν βάσιν ἐσπέ-
ικὼς Τ. Στ. δω, ἢ χρὴ διανοῖξαι ἅς ὧν ἑμπιάδων ἐσῆρα
σ 343 νείας, ἵσας ἡ ἀνίοσ μιγνομένους. ἄνισαι μὲν γὰρ δ-
σαι ὧν πτῶνον ἀνώμαλον ἔαρ ἐξῆσι, τοῖμας ἀσοχα-
ράζεις γαμβάνοιδα βαθμοειδῆς ἡ βραχύτητας· ἴσων δ' ὄσων,
ἴσα ἑμπιάδα ἔραι καὶ φανῆναι ἓν ἓκ μεγίστου σεσονδαι
ὁ πῶνες, ἐξ ἴσων συμβύεσθαι ἢ ὧν ἀνίσων πώμασιν, ὅσῳ
ἐστὶν αἰσθανόμεθα. ἐνθάδε δὴ ὧν Δημόκριτον ἀποφαίνειν
ἀγνοοῦσα ἅς μὲν ἐσχαρέας ἔφησι, μηδ' ἴσας ἔναι μηδ' ἀνίσους,
ἀνίσα δὲ σώματα ὧν μηδ' ἴσας ἔναι μηδ' ἀνίσους ἅς ἐσχαρέας.»